

ПОКАЗАТЕЉИ КВАЛИТЕТА РАДА СТАЦИОНАРНИХ ЗДРАВСТВЕНИХ
УСТАНОВА У БЕОГРАДУ ЗА ПЕРИОД 1.01.-31.12.2009. ГОДИНЕ

-ПЕДИЈАТРИЈСКЕ ГРАНЕ МЕДИЦИНЕ-

Показатељи квалитета у области педијатрије прате се на одељењима: педијатрије, перинатологије, неонатологије, дечје неурологије и дечје психијатрије. У клиничко-болничким центрима нису укључена одељења неонатологије при породилиштима.

Обавезни показатељи квалитета који се прате у педијатрији су:

- 1) стопа леталитета
- 2) проценат умрлих у току првих 48 сати од пријема
- 3) просечна дужина болничког лечења
- 4) просечан број медицинских сестара по заузетој болничкој постељи
- 5) проценат обдукованих
- 6) проценат подударности клиничких и обдукционих дијагноза
- 7) проценат пацијената упућених у друге здравствене установе, осим на рехабилитацију

Стационарно лечење деце у Београду врши се у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије, Универзитетској дечјој клиници и 3 клиничко-болничка центра. За лечење и рехабилитацију деце оболеле од специфичних обољења и стања користе се капацитети Специјалне болнице за церебралну парализу и развојну неурологију, Клинике за неурологију и психијатрију за децу и омладину и Института за неонатологију. Због специфичности ових установа није могуће поређење њихових показатеља квалитета. Одељења за лечење оболеле деце постоје и у другим установама, намењених првенствено за лечење одраслих болесника (Институт за онкологију и радиологију Србије), као и у другим установама (Институт за ментално здравље и др.), које не достављају податке о показатељима квалитета педијатријских одељења.

Показатељи квалитета у области дечје хирургије приказани су у поглављу које се односи на хируршке гране медицине.

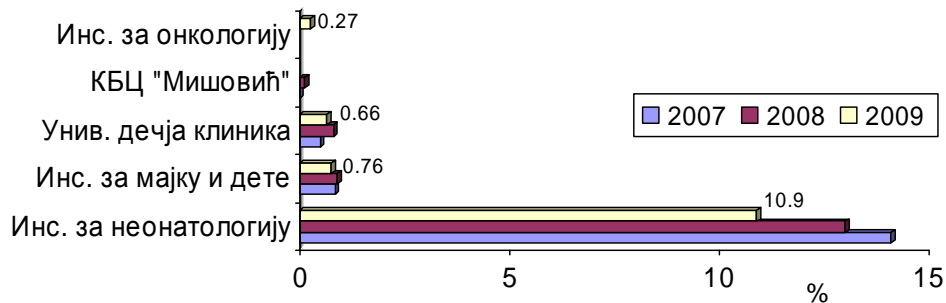
1. Стопа леталитета

У 10 болница у Београду у 2009. години хоспитализовано је 22.414 деце, што је више у односу на претходну годину, првенствено због већег броја болнички лечене деце у Универзитетској дечјој клиници и у мањем обиму у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије.

Смртним исходом завршено је лечење код 209 деце (227 у 2008. години), од којих 102 у Институту за неонатологију, 54 у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије, 51 у Универзитетској дечјој клиници и 2 у Институту за онкологију и радиологију Србије. У осталим болницама није било смртних исхода. Стопа леталитета на педијатријским одељењима је била 0,93% и мања је у односу на 2008. годину, када је износила 1,15%. Стопа леталитета је највећа, према очекивању у Институту за неонатологију 11%, али је у свим болницама стопа смањена у односу на прошлу годину (графикон 1.).

Стопа леталитета на педијатријским одељењима

Графикон 1.

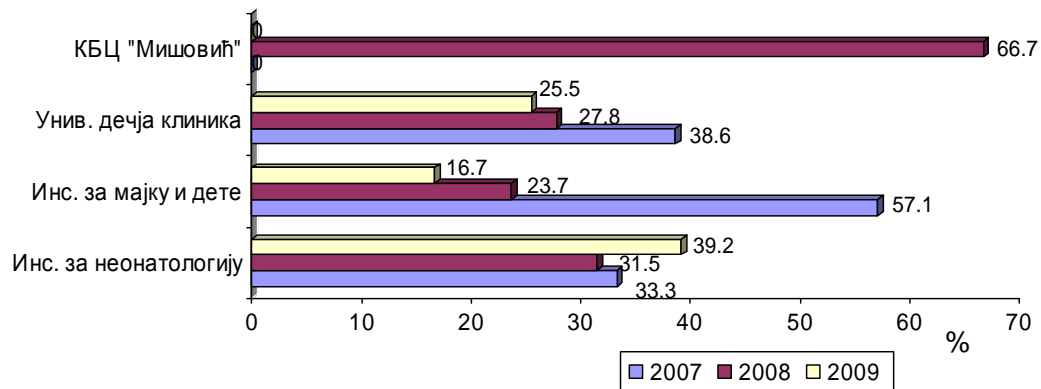

2. Процент умрлих у току првих 48 сати од пријема

У току првих 48 сати од болничког пријема, лечење 62 деце је завршено смртним исходом, тако да је проценат умрлих у току првих 48 сати од пријема у болницу износио 29,67% (у 2008. години, 29%). Највећи проценат умрлих у првих 48 сати је у Институту за неонатологију 39% (графикон 2.).

Процент умрлих у току првих 48 сати од пријема на педијатријским одељењима

Графикон 2.

3. Просечна дужина болничког лечења

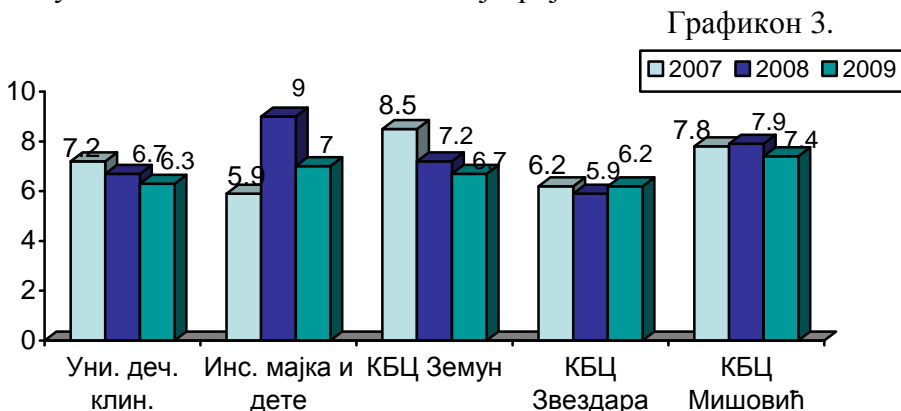
За педијатријске дисциплине коришћено је у 10 установа 813 постеља, што је за 9 више у односу на преходну годину, због повећања броја педијатријских постеља у Универзитетској дечјој клиници. Лечено је 22.414 пацијената и остварено 213.662 дана болничког лечења, а просечна дужина лечења је била 9,53 дана (11,30 дана у 2008. години, а 10,13 дана у 2007. години). Просечна дужина лечења је смањена у односу на претходне године на свим педијатријским одељењима, а посебно у Специјалној болници за церебралну парализу и развојну неурологију (графикон 3).

Просечна дужина лечења је скоро изједначена на педијатријским одељењима клиничко-болничких центара, Универзитетске дечје клинике и Института за здравствену заштиту мајке и детета Србије (око 6-7 дана). У ове

вредности није урачунат боравак новорођене деце у породилиштима клиничко-болничких центара.

У свим овим установама могуће је поређење дужине лечења само са претходном годином због промене у методологији израчунавања (искључена су одељења дечје хирургије и неонатолошка одељења при породилиштима).

Просечна дужина болничког лечења -педијатрија-

Болесна деца збрињавају се и у психијатријским установама, установама за рехабилитацију, Институту за неонатологију, Институту за онкологију и радиологију Србије. Ове установе су углавном неупоредиве, како по врсти и тежини обољења која лече, тако и по просечној дужини лечења. У њима се просечна дужина лечења креће од 9 дана у Институту за онкологију и радиологију Србије до 73 дана у Специјалној болници за церебралну парализу и развојну неурологију. Пошто методологија праћења просечне дужине лечења у овим установама није мењана у односу на раније године, могуће је поредити дужину лечења у једној установи са претходним годинама (табела 1).

Табела 1. Просечна дужина болничког лечења-педијатријске гране медицине

ЗДРАВСТВЕНА УСТАНОВА	2005	2006	1.07.-31.12. 2007	2008	2009
Институт за неонатологију	48,5	52,6	49,1	50,2	47,9
Клиника за неурологију и психијатрију за децу и омладину	16,8	18,6	17,5	19,1	18,8
Специјална болница за церебралну парализу и развојну неурологију	135,9	112,3	102,6	175,6	72,8
Институт за онкологију и радиологију	11,4	11,2	10,98	8,9	8,99
Институт за ментално здравље	18,0	19,2	15,7	Нема података	Нема података

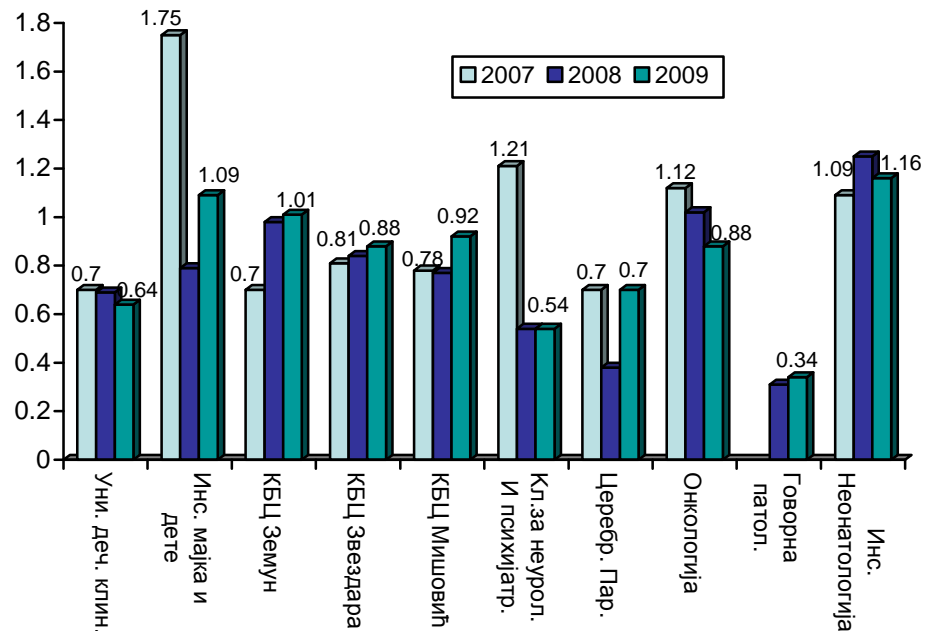
Може се констатовати да је у односу на претходну годину, просечна дужина лечења смањена у свим установама, изузев Клинике за неурологију и психијатрију за децу и омладину.

4. Просечан број медицинских сестара по заузетој болничкој постељи

У оквиру педијатријских дисциплина било је ангажовано ефективно 523,4 медицинских сестара на нези болесника или 0,89 сестара по заузетој постељи. То је

више у односу на претходну годину за 34 медицинске сестре, при чему је највеће повећање остварено у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије. Обезбеђеност сестринским кадром је највећа у Институту за неонатологију, што је и очекивано, с обзиром на тежину обољења и узраст деце која се лече у овој установи. Најмање медицинских сестара ангажованих на нези болесника по заузетој постељи има Завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију, 0,34 (графикон 4.).

Број медицинских сестара по постељи -педијатријске дисциплине-
Графикон 4.

Због промене у методологији израчунавања овог показатеља могуће је поређење само у односу на претходну годину. Велике разлике у вредности овог показатеља у различитим годинама у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије, Клиници за неврологију и психијатрију за децу и омладину и Специјалној болници за церебралну парализу и развојну неврологију, узроковане су нетачним извештавањем, односно приказивањем укупног броја медицинских сестара, а не броја ефективно ангажованих медицинских сестара, како је Методолошким упутством прописано.

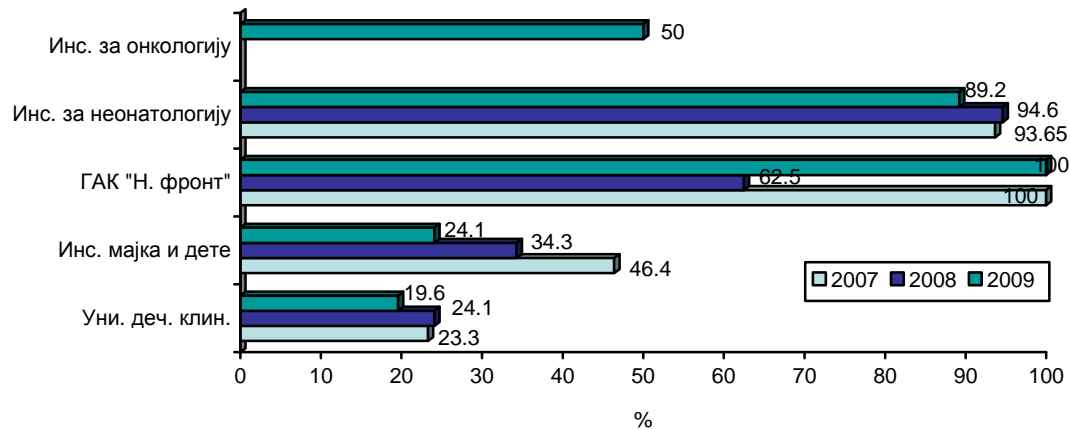
5. Процент обдукованих

Подаци о обдукованим пацијентима анализирани су за 11 болница, јер су укључене и обдукције новорођенчади у ГАК „Народни фронт“. Лечење деце на педијатријским одељењима завршено је у 223 случаја смртним исходом (237 у претходној години). Највише умрлих пацијената било је у Институту за неонатологију (102), а затим у Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије (54) и Универзитетској дечјој клиници (51). Обдукција је урађена у 129

случајева, или 57,85%, што је мање у односу на претходне године (60,3% у 2008. години, а 66,12% у 2007. години). Број урађених обдукција има опадајући тренд у све три педијатријске установе, у којима је највећи број умрлих пацијената.

Постоје велике разлике између болница у проценту обдукованих, тако да је у Институту за неонатологију 89%, а у ГАК „Народни фронт“ 100% обдукованих (графикон 5). Знатно мањи проценат обдукованих је у Универзитетској дечјој клиници 19,6% и Институту за здравствену заштиту мајке и детета Србије 24%.

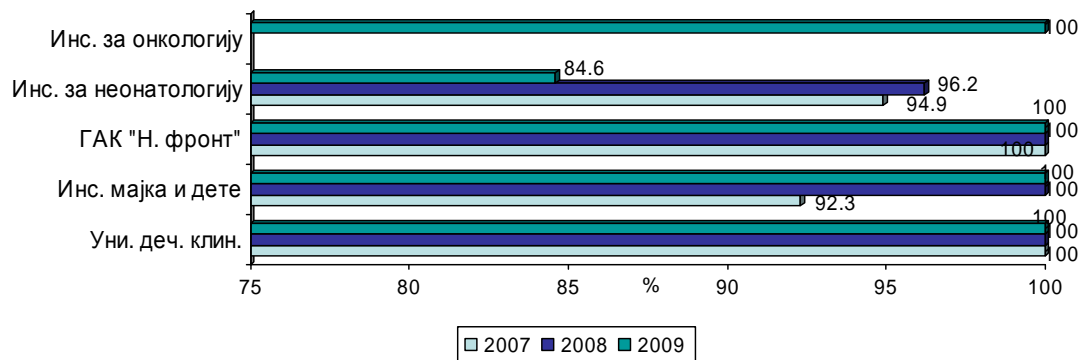
Процент обдукованих на педијатријским одељењима
Графикон 5.

6. Процент подударности клиничких и обдукционих дијагноза

Од 129 урађених обдукција у 115 (89,15%) случајева је обдукциона дијагноза била подударна са клиничком, што је мање у односу на претходне године (97,2% подударних дијагноза у 2008. години, а 95,12% у 2007. години). Потпуна подударност клиничких и обдукционих дијагноза (100%) остварена је у свим установама, изузев Института за неонатологију, где је било 84,6% подударних дијагноза (графикон 6). Овакве вредности указују на потребу провере квалитета података.

Процент подударности клиничких и обдукционих дијагноза
Графикон бр. 6.

7. Процент пацијената упућених у друге здравствене установе (осим на рехабилитацију)

Од 22.414 хоспитализоване деце у 10 болница у Београду, на лечење у другу здравствену установу је упућено 42 или 0,19%, што је мање у односу на претходне године (0,28% у 2008. години, а 0,48% у 2007. години). Највише пацијената упућених на лечење у другу здравствену установу било је у Институту за неонатологију 2,99% (графикон 7.). У 6 болница није било ниједног болесника упућеног на лечење у другу установу (Универзитетска дечја клиника, Институт за здравствену заштиту мајке и детета Србије, Клиника за неурологију и психијатрију за децу и омладину, Институт за онкологију и радиологију Србије, Завод за психофизиолошке поремећаје и говорну патологију и Специјална болница за церебралну парализу и развојну неурологију).

Процент пацијената упућених у друге здравствене установе (осим на рехабилитацију) у болницама у Београду - педијатрија

Графикон 7.

